

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem tigu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Italija ponižana.

Sedaj je tudi oficijelno priznано, da je Italija sklenila mir z Abesinijo. Razglašeni so tudi že pogoji miru in iz njih je razvideti, da konec večletni vojni mej evropsko velesilo in barbarsko državo afriško ni posebno časten za Italijo.

Čim je postala Italija član trozveze, je znatno pomnožila svojo vojsko. Prebivalstvo je bilo zaradi novih velikih in nepotrebnih bremen jako nezadovoljno, in da je vlada umiri, se je zapletla v prekomorske aventure. Zasedla je ob Rudečem morji ležečo Masavo, da ustanovi ondu veliko kolonijo in italijansko ljudstvo je bilo veselo, češ, to proslavi državo in postane neizcrpen vir bogastvu. Od Masave so italijanske čete prodirale čedalje bolj v notranje kraje razsežne afriške države in končno, kakih tristo kilometrov od obrežja, zadele na vojsko neguša Menelika. Iz začetka sicer vojna sreča Italijanom ni bila mila, ali naposled so Menelika vender premagali in ga primorali skleniti z njimi takozvano učaleško pogodbo, glasom katere sme z drugimi državami občeovati samo posredovanjem Italije, s katero je torej Abesinija se postaviila pod protektorat Italije.

To je bila znatna pridobitev, toda radost Italijanov ni trajala dolgo. Rusija in Francija nista hoteli priznati te pogodbe, nego sta še nadalje direktno občeovali z Menelikom. Ta ni nikdar resno mislil držati se sklenjene pogodbe in ni nikdar dejanski priznal italijanskega protektorata.

Kmalu po sklepu pogodbe je začel abirati veliko vojsko in pridružili so se mu s svojimi četami tudi drugi, njemu podrejeni abesinski kralji. Italijani so se jeli umikati; poraz je sledil porazu; vsi ti porazi so bili sicer neznatni, ali poniževali so italijansko vojsko in Italijo pred svetom ter olajšali delo njih abesinskim nasprotnikom. Menelik je italijansko vojsko vedno bolj pritiskal proti obrežju. Dobro leto je, kar je Italijane premagal pri Amba aladže, kmalu potem jim je odvzel močno in dobro preskrbljeno trdnjavo Makale, končno pa je nastala

katastrofa: Abesinska vojska je pod vodstvom kralja Menelika uničila pod poveljstvom generala Baratierija stoječo vojsko v bitki pri Aduvi. Na tisoče italijanskih vojakov je obležalo na bojnem polju, na tisoče jih je Menelik zaslužnil, italijanska posest v notranji Abesiniji je bila izgubljena in Italijani so imeli le še 50 kilometrov ozemlja okrog Masave v svoji oblasti.

Prva posledica te grozne katastrofe je bila ta, da je odstopil Cripri. Kralj Umberto bi bil pač rad s krvjo opral sramoto, katera je zadela italijansko vojsko, Italijo in tudi njega samega, ali vsi rodoljubni in razsodni možje so se mu ustavili in tako je moral privoliti, da se je Rudini začel z „afriškim barbarom“ pogajati zaradi miru.

Menelik je diktiral trde, Italijo ponižujoče pogoje. Raztrgal je učaleško pogodbo, glavni pogoj miru je, da se Italija odpove protektoratu nad Abesinijo, a danih je še toliko drugih pogojev, zlasti glede uredb meje mej italijansko kolonijo in Abesinijo, da je Masava postala popolnoma brez pomena za Italijo, tudi če se ne unamejo novi boji, kajti Masava je povsem neplodna pokrajina, ki nima nikake važnosti, in ni dvoma, da jo Italija prej ali slej opusti.

Tako žalostno se je končalo s tolikim hrupom zasnovana prekomerska aventura. Italija, ponižana in oslabela, mora podpisati mir, ne da bi bila oprala za njeno vojsko toli sramotni madež, ne da bi bila dobila zadostnejša za poraz pri Aduvi. Ali je tako državo sploh še šteti mej evropske velesile?

Posebno hudo je za Italijo tudi to, da je nje prcaz zajedro velik diplomatski uspeh Rusije in Francije, kateri sta se vedno ustavljali italijanskemu protektoratu nad Abesinijo.

Italijanski narod spozna kmalu, da je prvi uzrok njega ponižanju — trozveza, katera je povcd, da je Italija pomnožila svojo vojsko, in kdo ve, če vsled tega italijanski državniki ne premenijo smeri svoji politiki, kdo ve, če mir z Abesinijo ne postane nevaren evropskemu miru.

Iz proračunskega odseka.

Na Dunaji, 17. novembra.

Mej včerajšnje sejo, po velikem govoru dr. Luegerja zoper Madjare se je v kuluarjih raznesel dovtip: „Lueger je lev, kateremu je grof Badeni izruval zobe“. Ta dovtip je parafraza Luegerjevih, na spomlad izrečenih besed na adresu čeških poslancev. Takrat je Lueger češke poslance ostro napadel, ker so naspram Badeniju mehkeje postopali, nego napram prejšnjima ministerskima predsednikoma. Na spomlad je bil Lueger še ljut sovražnik Badenijev in vsakdo se še spominja burnih sej, v katerih je Lueger kar je mogel najstrupenejšo napadel Badenija, stvarno in osebno. Takrat je bila poslanska zbornica vedno polnoštevilno zbrana in na galerijah ni bilo dobrih prostork. Včeraj je bila ista scenerija. Tudi včeraj je bilo mnogo poslancev zbranih, tudi včeraj je bila galerija polna, polna, a Lueger je pokazal, da je — lev brez zob. Grofa Badenija je kar naravnost hvalil, ker se ni utikal v volitve, a tudi glede Madjarov je govoril dosti krotkeje in mirneje, kakor lani. Povedal jim je sicer marsikatero bridko resnico, ali celotni utis je bil vender ta, da je Pattai svoj predlog stavil zategadelj, da bi imel Lueger priliko pokazati, da ga je minila nekdanja bojevitost in dobrodejna brezobzirnost, da je postal „regierungsfähig“.

Proračunski odsek je v današnji seji najprej rešil poglavje „pošte in brzojavi“. Dr. Pič tak je zahteval, naj se zboljša materijelno stanje nekih pri pošti služujočih kategorij slug in naj se za ženske funkcionarke sistemizirajo uradniška mesta. Pininski je priporočal naj se poskrbi kar treba, da se olajša razpošiljanje srebrnega denarja, dočim je dr. Menger zavračal izvajanja dr. Kalzla, kateri je v prejšnji seji nasvetoval, naj se zviša poština za neke poštne pošiljatve.

V razpravi stoječe poglavje je bilo vzprejeto in začela se je razprava o poglavju „centrala trgovinskega ministerstva“.

Poročevalec dr. Hallwich je obširno raz-

Listek.

Najnesrečnejši dan svétnika Porente.

Gospod svétnik Porenta se je štel mej naj-srečnejše prebivalce ljubljanskega mesta. Imel je mlado lepo ženko, dobro službo, na katero je bil sila ponosen, precejšnje imetje ter bil čislán in priljubljen ne samo pri someščanih, nego celo pri uradnikih, kar se redkokdaj primeri.

Dasi po naravi kaj jovijalen mož, je bil zlasti ob nedeljah posebno dobre volje in isto tako je bilo z vsemi drugimi člani njegove rodbine, tako da se je raznesel pregovor „ti si vesel, kakor Porentovi ob nedeljah“.

Gospod svétnik Porenta je bil od nedeljah in praznikih vesel, ker mu ni bilo treba sedeti v pisarni, kamor sploh ni rad hodil, ker je mogel popoldan prebiti v kavarni, kjer je bil priznan kot razumen in diskreten kibic, in ker je take dni zvečer imel sorodnike za goste ter jim mogel čitati svoje verze, katere je zlagal v pisarni, a le za privatno rabo. Njegova žena se je veselila nedelj in praznikov, ker je mogla dopoldne pri maši in potem v „Zvezdi“ kazati svoje toilette in z njimi jeziti vse svoje znanke, zlasti pa uradniške žene, katerih možje niso bili tako srečni, da bi imeli kaj zasebnega imetja. Gospodična Emica, svakinja svétnikova, se je takih dnij veselila, ker je zvečer

prišel na večerjo z drugimi sorodniki vred tudi svétnikov netjak, kot najizbornejši plesalec priznani lajtnant Zorko. Kuharica svétnikova je mogla take dni „v cerkev“, to se pravi, šla je s svojim izvoljencem Janezom, ki je bil seveda korporal pri domačem polku, v Šiško na piščanca, predpustom pa še na ples.

Prišla je pa nedelja, katero zmatra gospod Porenta še dandanes za najžalostnejšo, kar jih je doživel, dasi se je veselo končala.

Bil je ta dan god gospoda Porente, a vzlic temu se je gospod svétnik na vse zgodaj držal tako kisle, kakor da je na tešče popil liter jesiha.

Sanjalo se mu je bilo, da je njemu podrejeni oficijal dobil zlati zaslužni križec, on pa nič, dasi si je redu želel, kakor samo še večnega izveličanja, in sanjalo se mu je, da ga zategadelj ni dobil, ker so mu prišli na sled, da sicer malo dela, zato pa zлага v pisarni — verze. Te sanje so ga tako razburile, da je na vse zgodaj šel v pisarno, sežgal vse rokopise, katerih se je tekom let nabrala cela miznica, pčtem pa delal s tako marljivostjo do opoldne, da je pedelal vse zastanke.

Tudi pri obedu ga ni minila slaba volja. Misel, da bi utegnil njemu podrejen uradnik dobiti zlati zaslužni križec, on pa nič, ga ni zapustila. Zdelo se mu je, da bi bila to največja nesreča, katera ga sploh zamore zadeti. Na vprašanja skrbne

ženke ni odgovarjal, gledal je srpo pred sé in koj po obedu šel z doma, a ne, kakor je bila njegova navada, v kavarno, nego zopet v pisarno. Tam je sedel pri svoji mizi do mraka in premišljal, ali bi se utopil, ustrelil ali obesil, ako dobi njegov oficijal kako odlikovanje.

Brižnost gospoda svétnika je bila povsem opravičena. Mož je sicer vedel, da nima nikakih zaslug, dočim si jih je njegov oficijal nekaj pridobil, a ker je bil slišal, da so bili nekateri zaslužni uradniki predlagani za odlikovanja, mej njimi tudi neki oficijal, ga je skrbelo, da bi bil to njegov oficijal.

Šele precej pozno se je odpravil domov. Tam je našel že sorodnike zbrane, povabljen na večerjo, mej njimi tudi brata Andreja.

Hm, hm, Janez, začel je gospod Andrej dražiti brata-svétnika, kaj pa se ti je zgodilo, da se tako černo držiš? Ali ne najdeš prave rime, ka-li, ali se merda bojiš, da je tvoja žena sama večerjo pripravila?

Gospoda svétnika je sicer bolelo srce, a silil se je, da je bil vsaj znosen. Prisedel je torej k povabljenecem in se z njimi zabaval, kakor in kolikor je mogel, dočim sta žena in svakinja prirejali mizo za večerjo.

Mej povabljenecem je bil tudi lajtnant Zorko. Tudi ta ni bil posebno razpoložen. Pazil je vedno,

pravljaj o pospeševanju obrtnosti, o eksportu industrijskih izdelkov in o kanalu, kateri naj veže Donavo z Labo. Maunthner je govoril o raznih veletrgovinskih in veleindustrijskih zahtevah. Ko je še trgovinski minister baron Glanz pojasnil, v koliko so napredovala pripravljala dela za zgradbo kanala od Donave do Labe, se je razprava pretrgala.

Nadaljevala se bo jutri.

V Ljubljani, 18. novembra.

Izključenje Vašatyja. Mladočeški poslanec Eim, eden največjih nasprotnikov Vašatyjevih, se je izrekel proti nekemu časniškemu dopisniku, da on ni delal na to, da se Vašaty izključi. Pač pa je bil mladočeški klub prisiljen to storiti, kajti tako dolgo, dokler bi imel tega moža v svoji sredi, ne bi bil mogel skleniti zveze z nobeno stranko. Z Vašatyjem bi se niti protisemitje ne združili. Mladočehi pa ne smejo ostati osamljeni, ako hočejo zares kaj doseči v parlamentu. Eim je prepričan, da Vašaty ni moč za sedanje razmere.

Novi metropolit serajevski. Vlada je imenovala za metropolita v Sarajevu Nikolaja Mandića, dosedanjega metropolita v Zvorniku. Mandić je bil več let pravoslavni župnik v Gospiču na Hrvatskem in je tudi nekaj časa bil hrvatski deželni poslanec. Hodil je vedno z vladno stranko in to mu je največ pripomoglo, da se je popel do metropolitanske časti. Bošnjakom je najbrž bilo ljubše, da je imenovan kak njih ožji rojak, nego kdo iz Hrvatske. Bosenska vlada je pa v Mandića dobila vernega pristasa, ki jej gotovo ne bode delal nobenih ovir.

Dvoboj. V Nemčiji začela se je zopet neka agitacija za odpravo dvoboja. Naravno je, da se s tem pečajo tudi avstrijski listi. „Reichswehr“ in „Pester Lloyd“, torej dva vladna lista, dvoboj posebno zagovarjata. Potreben je, ker po njih mnenju sedaj z zakoni čast ni dovolj zavarovana in se zlasti v parlamentu in po časopisih marsikomu krati. Večkrat se po listih kdo smeši v taki obliki, da pač tožiti ne more, a vendar je trpel na svoji časti. V tem slučaju more jedino dvoboj pomagati. Dvoboj se more jed no odpraviti, ako se poostre zakoni v varstvo časti. Iz vsega je vidno, da bi neki krogi radi omejili parlamentarno in tiskovno svobodo. Seveda za odpravo dvoboja tega ni treba. V Angliji je dvoboj odpravljen, a vendar je ondu tiskovna in parlamentarna svoboda večja nego v Avstriji in Angleži tudi nekaj drže na svojo čast. Če „Pester Lloyd“ misli, da bi po odpravi dvoboja ljudje podivjali, bi si bil pač moral zastaviti vprašanje, so li Madžari ali Angleži bolj podivjani, ko imajo prvi dvoboj, poslednji pa ne.

Prvi anarhistični atentat na Grškem. Dne 15. t. m. je v Patrasu na Grškem štiridesetletni mož umoril bogatega trgovca Frangukola in ranil drugega trgovca. Morilec je izpovedal, da je anarhist in le obžaluje, da se mu ni posrečilo več ljudij pokončati. Preiskava je že dognala, da je v Patrasu celo anarhistično društvo. Več članov tega društva

kda bi se mu ponudila prilika, spregovoriti nekoliko besed z Emico, a ona se mu je skrbno umikala. Naposled je našel vendar priliko, da jej je stisnil listek v roke, na kar je zadovoljno prisedel k družbi in jo kratkočasil z anekdotami iz vojaškega življenja.

Prav ko je družba sedla k večerji, je zapel zvonček. Domači so se začudeno spogledali, kdo neki tako pozno prihaja. Gospodična Emica je porabila to priliko in stekla iz sobe. Vrata so se v tem odprla in vstopil je pismonoša z ekspresnim pismom za gospoda svénika.

Ta je s tresočo roko podpisal potrdilo. Po pisavi je spoznal, da mu piše prijatelj iz ministerstva. Prešinile so ga vsakovrstne slutnje, tako da se ni upal odpreti pisma v navzočnosti vseh drugih. Prosil je za trenotek oproščenja in odšel s težkimi koraki v svojo pisalno sobo. Žni njegovi se je to njegovo vedenje zdelo jako čudno in postala je nemirna. Kdo mu je neki pisal, da niti ne pove, od kod je pismo dobil?

V pisalni sobi svetnikov je sedela gospica Emica in pisala pisemce. Prav ko je bila dokončala, slišala je bližajče se korake. Usihnila je luč in zbežala, a v tem trenutku jej je padlo pismo iz rok in obležalo kraj mize. Nazaj ni mogla, šla je torej k družbi v obednico, nadej se, da kraj mize ležečega pisma nihče ne zagleda in da je torej še pozneje najde. (Konec prih.)

so že zaprli. Ta napad je vzbudil strah mej bogatimi trgovci, tembolj ker je to na Grškem prvi anarhistični napad in so vsi že bili prepričani, da v tej deželi še ni anarhizma.

Sestanek slovenskih književnikov in umetnikov.

IV.

Kdorkoli je prečital pazljivo članka, s katerima utemeljujeta potrebo literarnega kongresa hrvatski „Obzor“ in srbski „Brankovo kolo“, spoznal je takoj veliko vrednost v utemeljevanju „Edinosti“. In to je umljivo. Naše, hrvatsko in srbsko slovstvo so si v marsičem slični. Zlasti pa so nedostaki v vseh teh slovstvih prav isti.

Ako tožijo Hrvati, da vlada v njihovih dnevnikih in mesečnikih glede pravopisa, gramatike, sloga in interpunkcije strahotna raznovrstnost, tožiti moramo o istem v še večji meri i — mi.

„Ljubljanski Zvon“ in „Dom in Svet“ sta si v jeziku prav takó različna, kakor „Slovenec“ in „Edinost“, kakor „Soča“ in „Domovina“. Še več! Pri nekaterih listih opazimo, da spreminjajo svoj pravopis i. dr. z — uredniki. Če se menja uredništvo, menja se tudi pravopis i. dr. Dokler je vodil „Zvon“ g. Funtek mrgolelo je po listu samih naglaskov; sedaj ne vidiš ni jednega. In kako rabi sedanjí urednik na pr. glagol, kako razpolaga z deležniki, kako postavlja ločila! Primerjaj tudi razmerje sedanjega uredništva „Zvonovega“ napram — ptujkam s prejšnjim! Vsekako je pravopis, slog in interpunkcija zadnji dve leti radikalno predručena in — kakor čutim vsaj jaz! — lepša, pravilnejša. — Urednik „Zvonov“ — zdi se mi — je izjavil nekoč, da mu bo odslej odločilen v vsem besednjak Wolf Pletersnikov. In tudi gosp. Stritar je izrekel v nekem „dunajskem pismu“ isti sklep za svojo pisavo. Nu, dočim se ravna g. Stritar res dosledno ob svojem prirejanju kojig za ljudske in druge šole po besednjaku prof. Pletersnika, udari jo g. prof. Bežek včasih vendar le po — svoje. Morda ima g. urednik „Zvona“ svoje razloge za to samovoljo, toda — disciplina se je znova razkadila.

V poslednjem času so vzbajale veliko zanimanje, ponekod pa še večjo veselost 4 slovnice brošurice, katere sta napisala gospoda Lamurskij in prof. Hostnik. Moža sta povedala marsikaj koristnega. Toda — ako ju povsem posnemamo v pisavi in stilu, da, ako ju ubogamo le napol, predručaji se naš knjižni jezik tako radikalno, da — ga ne razume živ krst. Omenjenim brošuricam so se postavili zato po robu i „Zvon“ i „Dom in Svet“ i „Slovenski Narod“, — nu, tržaška „Edinost“ začela je pisati vendar le po pravih g. Lamurskega in urednik „Soča“ in „Slovanske knjižnice“ kaže se takisto naklonjenim, da sprejme vsaj večino slovnice Lamurskega za — dogmo. Tako doživimo torej skoro v naših listih pravcato — „židovsko šolo“ ali — „Babel“ št. 2.

Bi li zato ne bilo potrebno, da se snidejo jednokrat naši slovnicearji ter se domenijo, kako naj pišo v si slovenski literati?

Hrvati obojajo neprestano ravnanje in kavljanje mej različnimi slovstvenimi pojmi in šolami, ravnanje, ki poraja le kupe — polemik in osebnih sovraštv, stvari same pa ne dožene nikamor.

Pri nas je bil glede tega, odkar so ponehale bitke mej Stritarjevimi „Zvonom“ in Pakjovim „Zoro“, mir. Mahničeve „študije“ so bile po dolgem, dolgem času zopet malo vzemirjenje. A le malo! Ton in način Mahničevih razprav je bil tak, da je le odbijal, da je snedel seba samega in ostal — brez uspeha. In tako se je začela nameršati v naše slovstvo neka jednoličnost, neka šablona... vee je nekam dremalo. Pisatelji so imeli — do malega — le dva vzorca: Jurčiča in Kersnika, in po teh dveh kopitih je večina v lepem miru črevljavila svoje spise. Izjeme so bile prav redke. Estetičnega razpravljanja, resnih študij sploh ni bilo. In tako je padla spočetka letošnjega časa kakor nenadejan strel mej naše miroljubne estetike in v idilčni samozadovoljnosti živeče literate beseda — realist, naturalist, individualist! Nastala je čez noč strašna zmešnjava v taboru, zmešnjava, kateri pristna fotografija so oni nešteti članki o „novi leposlovni struji“ v „Edinosti“ in „Slovanskem Svetu“. Nihče ni bil pripravljen na tako presenečenje; zato pa so bili rezultati — taki.

Letošnji „literarni boj“ je osvetlil z uprav magično leščrbo naše — hrvatske razmere glede leposlovnega estetiziranja.

Bi li zategadelj ne bilo treba, da se nekoliko bolje loči in razloži „kako, zakaj in — zakaj ne“!? Vese k do.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. novembra.

— (Najprimernejši odgovor.) Surovi „Slovenčevi“ napadi na slovensko učiteljstvo sploh in posebe še na „Učiteljskega Tovariša“ so obudili v vseh pravicoljubnih in celo tudi v klerikalnih kro-

gih opravičeno indignacijo. Na te napade dobil je „Slovenec“ najprimernejši odgovor. „Učiteljski Tovariš“ prijavlja v zadnji številki naslednji izjavi: „Podpisani odbor „Slovenskega učiteljskega društva“ izjavlja, da se popolnoma in v vsakem oziru strinja s pisavo „Učiteljskega Tovariša“, katero s tem javno odobrava ter pripozna kot jedino pravo in potrebno v sedanjih razmerah. Odbor „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani, dne 11. listopada 1896.“ — „Podpisano učiteljsko društvo izjavlja — na podlagi soglasnega sklepa društvenega odbora z dne 2. listopada t. l. —, da se popolnoma strinja s načeli vrliga „Učiteljskega Tovariša“ glede takomenovane „verske šole“ in da odobruje njegovo odločno postopanje v prosep učiteljskega stanu. Zajedno pa tudi protestuje proti ošabno prezirljivi pisavi „Slovenčevi“ o slovenskem učiteljstvu. „Pons asinorum“ naj porablja jo dotični gospodje, ki so ga zgradili, sami. Učiteljstvo ga jim drage volje prepušča. „Učiteljsko društvo za kranjski šolski okraj“ v Kranji, dne 9. listopada 1896. Drag. Česnik s. r., t. č. predsednik. Ivan Kuhar s. r., t. č. tajnik. — Ti izjavi sta lep dokaz učiteljske solidarnosti in na čast tako učiteljem kakor „Učiteljskemu Tovarišu“.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) O tenorju g. Ivanu Raškoviću, ki nastopi jutri v ulogi vojvode Mantovanskega v „Rigolettu“ prvičrat na našem odru, so se zagrebški listi prav laskavo izrekli, ko je isto ulogo pel kot učenec „Glasbenega zavoda“ na tamošnjem gledališču. Poudarjali so njegovo glasbeno sigurnost, simpatičen glas inteligentnega pevca, ki je svež in poln ostal do konca velike partije (dokaz pravilnemu načinu pevanja), da igra dobro, vokalizacija da mu je čista, da se razume vsaka beseda itd. Posebno krasno je pel ljubavni duet z Gildo, poznato arijo „La donna é mobile“ in svojo veliko arijo, katero mnogi tenorji izpuščajo. Na dvomimo torej, da si bode g. Rašković pridobil tudi simpatije našega občinstva in se vredno uvrstil mej ostale znane prve sile naše slovenske opere.

— (Otvoritev novega poštnega poslopja.) V soboto 21. t. m. ob enajstih predpoludnem otvorili se novo poštno poslopje in bodo od ponedeljka 23. t. m. naprej vsi oddelki takajšnjega poštnega in brzojavnega urada v novih prostorih poslovali.

— (Iz seje ces. kr. mestnega šolskega sveta.) Katera se je vršila v torek, dne 10. nov. t. l., smo prejeli sledeče poročilo: Ko preglaš predsednik sklepčnost, poroča zapisnikar o došlih kurencijah in pove, kako so bile rešene. Vseled naraščaja frekvence, vseled katere je bilo treba otvoriti letos že deseti oddelek, in pa z ozirom na združitev Vodmata z Ljubljano sklene se občinskemu svetu priporočiti razširjenje poslopja I. mestne petrazrednice. — Nadzorovalni dami Mariji Wessner izreče se povodom izstopa iz dosedanje službe za uzorno službovanje zahvala in priznanje. Sklene se občinskemu svetu priporočiti porabo za 1. februar 1897. leta. odpovedanih pisarniških prostorov stavbinske družbe kranjske v šolske svrhe. Josipu Janovskemu, učitelju na mestni nemški deški petrazrednici, se prizna tretja službeno-starostna doklada od 1. novembra t. l. Nekega učitelja prošnja za denarno podporo se ima deželnemu šolskemu svetu priporočilno predložiti. Stavbeni program za bodočo mestno dekleško osemrazrednico v II. mestnem okraji se vzame odobroju na znanje. Sklene se pri občinskem svetu izposlovati kredit za vodstvene agende na obeh obrtnih pripravljavnicah in predložiti deželnemu šolskemu svetu prošnja, da se na obeh mestnih nemških ljudskih šolah s III. razredom počenši, jednako kot na srednjih šolah uvede slovenščina za Neslovence kot obvezni predmet, izimši slovenščine popolnoma nevede tujce najvišjih razredov. Konečno se sklene odstopiti nekaj internih zadev v kompetentno uradovanje.

— (Čitalnica ljubljanska) priredi prihodnjo nedeljo dne 22. t. m., svojim društvenikom v društveni veliki dvorani družbinski večer z malim plesom. Ker je to po dolgem prestanku prva, izključivo le društvenikom namenjena veselica in ker se ta veselica vrši v prostorih, ki bodo za take prilike kot navlašč ustrezali, pričakuje odbor, od strani društvenikov mnogobrojne udeležbe. Posebna vabila se ne bodo izdajala. Pri besedi in plesu sodeluje vojaška godba. Z ozirom na značaj tega večera izvolijo naj dame priti v navadni toaleti.

— (Popis prebivalstva v Vodmatu.) Po naročilu mestnega magistrata izvršil se je te dni v Vodmatu popis tamošnjega prebivalstva, pri čemer se je dognalo, da je z utelovljenjem katastrofalne ob-

žine vodmatske prirastlo mestni občini ljubljanski 2457 prebivalcev in sicer 1148 moškega in 1309 ženskega spola. Ti prebivalci stanujejo v 106 hišah. Šest hiš še ni dozidanih. Po narodnosti je 2298 Slovencev, 120 Nemcev, 23 Lahov in 16 Čehov. Večina prebivalcev so železniški uslužbenci. Kosečno naj še omenimo, da se nahaja v Vodmatu osem gostiln.

— (Za rešitev življenja) je dobil mestni redar I. Ažman, kateri je 10. septembra rešil iz ljubljanske umobolno Marijeto Breznik, od deželne vlade nagrado 20 gld.

— (Vsak po svoje.) Tudi čevljarški pomočniki imajo za nežna čucala ljubezni dovzetna srca, da si niso postali junaki zaljubljenih romanov, in kakor se lahko vsakdo ob nedeljah in praznikih prepriča, so njih izvoljenke navadno zala in vselej mlada dekleta. V ozidju ljubljanskega mesta pa živi tudi čevljarški pomočnik v starosti 20 let, kateri je svoje srce poklonil 60 (beri: šestdeset) let stari matroni. Mladi fant ljubi staro babnico tako gorečo, da jih niti policija ne more razdružiti. Vseled pritožbe iz občinstva, katero se je škandaliziralo radi te zveze, je bil zaljubljeni čevljarški pomočnik prvič obsojen na 5 gld. glóbe, in ker se ni hotel preseliti iz stanovanja svoje ljubimke — najel je pač drugod stanovanje, a stanoval vendar pri omenjeni matroni — ga je policija drugič obsodila na 48 ur v zapor. Pretrpel je kazen vojno, a bode-li to ohladilo gorečo njegovo ljubezen za rečeno žensko, to pokaže bodočnost.

— (Vodovod in električna razsvetljava v Kranju.) Gosp. Tomaž Pavštar v Kranju je dal na svoje stroške izdelati načrte za napravo vodovoda in električne razsvetljave v Kranju in jih brezplačno prepustil mestnemu zastopu za eventualno porabo.

— (Národna čitalnica v Škofji Loki) priredi v nedeljo, dne 22. novembra t. l. v svojih prostorih veselico. Vzpored: 1. Oče so rekli, da le! Burka v jednem dejanji. 2. Po medenih tednih. Komedična scena. 3. Prosta zabava in ples. Mej posameznimi točkami in pri plesu svira godbeni sextet gosp. J. Stična. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Ustopnina: za člane 25 kr.; za nečlane 50 kr. za osebo.

— (Iz Ribnice) se nam piše 16. t. m.: Včeraj je bil inštaliran za ribniško f. ro župnik dekan g. Dolinar. Cerkev je bila lepo okinčana in trg bil je v zastavah. K sv. obhajilu in h kosilu prišlo je 36 vabljenih gostov. Od teh je bilo 18 duhovnikov in 18 uradnikov, posestnikov in trgovcev. Prijazen duh vladal je v družbi, žeteli je le, da bi vedno tako bilo. Kot župek v Horjulu zanimal se je g. Dolinar posebno za povzdigo gospodarstev. Mož je resen, a blagega srca. Dobro nam došel. Na gospodarskem polju bo imel pri nas dovolj dela. Na večer zbralo se je veliko gostov v krčmi pri Cenetu. Na prošnjo g. kaplana R. nabrali smo 16 gld. za društvo sv. Cirila in Metoda. — A tudi na prošnjo jurista Gr. zložili smo za marljivega tihnika K. K., ki je zaradi poznavanja v svoji telesni in duševni sili iskal miru v valovih silovite Danave, a ki je bil k sreči od delavcev rešen, 24 gl. Oba zneska se odpošljeta na svoji mesti. Naj bi se tudi drugod usmilili pomilovanja vrednega mladeniča, da dokonča v kratkem svoje študije.

— (Predavanje.) V nedeljo dne 22. listopada po poludanski službi božji bode v Spodeji Idriji v šolskem poslopji oes. kr. živinozdravnik gospod J. Majdič predaval o živinoreji in živinozdravstvu. Gospodarji živinorejci naj se tega predavanja mnogoštevilno udeležijo.

— (Ogenj v Šmartnem pri Litiji.) O tej stvari piše se nam: V številki 260. „Slov. Naroda“ se čita v notici „Iz Šmartna pri Litiji“, govoreči o ognju dne 10. t. m., da se zaradi tega ni zgodila večja nesreča, ker so prihiteli ljudje na pomoč in ker ni bilo vetra. Kdor to čita, si misli, da v Šmartnem ni gasilnega društva, ali pa da je isto malomarno. Resnici na ljubo treba to notico popraviti. „Šmarsko gasilno društvo“ je uxorno urejeno in uxorno deluje, to je dokazalo šestokrat in se le v Šmartnem, temveč tudi v družih bližnjih krajih, zlasti v Litiji. Tako je to gasilno društvo tudi omenjenega dne takoj prihitelo k ognju, z vsemi silami in z nevarnostjo delovalo tako, da je ogenj hitro ustavilo in še dotičnemu gospodarju veliko škode, ki je bila na strehi, rešilo. Pogorelo je le podstrešje dotične hiše in še tisto ne vse. Dober meter oddaljeno stoji nasodovo skladišče in kovačnica, kar je bilo vse v veliki nevarnosti in zahvaliti se je le vstrajnemu in brižnemu delovanju „Šmarskega gasilnega društva“, da se je vse to rešilo. Pošiljatelju gori navedene notice pak priporočamo, da se vsaj nekoliko sprijazni z resnico in na podlagi iste eventualna svoja poročila prikroja.

— (Vipavska železnica) Goriški dež. glavar grof Fran Coronini je potrdil konsorcij za gradbo vipavske železnice, kakor je bil izvoljen od vipavskih županov na shodu pri Rebku. Podpisal je tudi 2000 gld. garancije, katero zahteva vlada od udeležencev iz vipavske doline. Podjetnika Dreossi in Antonelli sta vsled tega odstopila od izdelovanja in podrobnega načrta in je konsorcij Mullitsch in drugovi pogoreli.

— (Akad. podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu) priredi v soboto dne 21. t. m. s prijaznim sodelovanjem slavnega hrv. slov. pevskega društva „Sloga“, gospice St. Wieruhowske, gosp. koncertnega mojstra K. Wieruhowskega, g. med. dr. Bele Stuheca, g. cand. jur. G. Kreka, g. cand. med. J. Lenarčiča, g. stud. med. Jos. Strašeka v puntigamskih dvoranah družbinski večer s koncertom. Glasovir iz prv. štirsk. zaloga za glasovirje v Gradcu. Vzporedi dobivajo se zvečer pri blagajnici za ceno 10 kr. Začetek točno ob 7¹/₂ uri zvečer. Ustopnina za osebo 40 kr.

— (Hrv. slov. pevsko društvo „Sloga“ v Gradcu) si je 13. novembra t. l. pri svojem prvem glavnem zborovanju izvolilo sledeči odbor: Predsednik: gosp. cand. iur. Peitler Fran, podpredsednik: gosp. stud. med. Dražić Luka, tajnik; g. stud. med. Karba Rihard, blagajnik: gosp. stud. med. Mikšić Bogomir, arhivar: gosp. stud. med. Sarjun Afons, revizorja: gosp. drd. med. Juratović Mijo, g. stud. iur. Špindler Davorin.

— (Vsem je pomagano!) Nedavno tega je umrl na Dunaji duhovnik, rodom Kranjec. Zupustil je premoženja blizu 100 000 gld. in sicer: polovico raznim cerkvenim napravam, polovico svetemu očetu papežu, svojim, tisočakov kolikor toliko potrebnim sorodnikom na Kranjskem pa svoj — blagoslov!

— (Premeščenje isterskega dež. zbora iz Poreča v Pulj.) Kakor že opetovano, tako se tudi zdaj zopet čita po listih, da namerava vlada, ustrezaje želji hrvatskih in slovenskih poslancev isterskih, sklicati isterski dež. zbor v Pulj. Poglavitni povod premeščenja je ta, da slovanski poslanci v Poreču niti svojega življenja niso varni. Laška stranka je seveda skrajno razburjena in grozi, ako bi se dež. zbor premestil, ne da bi v to sam privolil, da potem laških poslancev ne bo k sejam, tako da dež. zbor ne bo sklepčen.

* (Papež in negus.) Zaljubljen kranjski vojak začena svoja pisma po njem koprneči ljubimki navadno s tem, da jej pošilja č-z hrube in doline svoje pozdrave. Nekako istotako je stilizirana korespondenca mej papežem in Menelikom. Papež je svoje pismo Meneliku začel tako le: „Papež Leon XIII., najmočnejšemu Meneliku, negusu negesti, carju etijopskemu, pozdrav in zdravje.“ Menelik je odgovoril: „Zagonosnemu levu iz Judovega kolena — Menelik od Gospoda izbrani kralj etijopskih kraljev — pošilja Nj. svetosti papežu Leonu XIII. svoj pozdrav“.

* (Odpeljana princezinja.) Dona E. vira de Bourbon, hči pretendenta na špansko krono dona Carlosa je živila zdoje mesece v neki velearistokratski rodbini v Rima. Princezinja E. vira, katere je sedaj 25 let stara, se je tam zaljubila v slikarja Folchija, katerega je poznala še od tedaj, ko je bivala na grajščini svojega očeta v provinci Lucca. Folchi je oženjen in oče dveh otrok. Ko je rod bina, pri kateri se je princezinja mudila spoznala razmerje mej dono E. vira in slikarjem Folchijem, je skušala na vse moč načrtovati narediti konec temu znanju, toda vsa prizadevanja so bila zaman. Princezinja je s slikarjem ušla, in sicer, kakor se sodi, na Francosko. Princezinja ponesla je sboj demantov in drugih dragocenosti v vrednosti nad 300.000 frankov. Umre je se, da obuja ta afera zlasti v aristokratskih krogih velikansko senzacijo.

* (Izgubila se je ladja.) Avstrijski parnik „Travancore“ je pred tremi tedni zapustil Carigrad da odpluje v Marzijo. Od kar je zapustil Carigrad ni več slu-du o njem in se misli, da se je potopil.

* (Orožnik — morilec.) V Bobri na Ogerstem službujoči orožnik Franc Matyáš je te dni svojega tovarša Štefana Baro, s katerim se je sprl, na službeni poti ustrelil, da je obležal mrtev na lici mesta. Morilec je pobegnil v Budimpešto. Policija ve, da se tam mudi, išče ga že več dni, a ga ne more dobiti.

* (Boj mej visokošolci.) V Bonnu, kjer študirajo največ samo petični mladeniči, se je te dni mej člani dveh dijaških društev ušel na ulici ljut boj, pri katerem je bil jeden visokošolec ubit, več drugih pa nevarno ranjenih.

* (Strašna eksplozija.) V dinamični tovarni v Földeju v Westfaliji na Nemškem se je v nekem skladišču ušel dinamit in eksplodiral s tako silo, da se je zemlja več ur naokrog stresla, kakor o najhujšem potresu. Tovarna se je skoro popolnoma porušila, mnogo oseb pa je bilo raztrganih in ubitih.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za društvo sv. Cirila in Metoda: Gospod župan Ivan Hribar 8 kron, namesto dveh sedežev pri koncertih „Glasbene Matice“ na korist družbe. — Neimenovan rodoljub v Novem mestu 8 kron 2 vin., nabrane v veseli družbi pri Zerkotu dne 15. t. m. za pobita okna Velikoveške šole družbe sv. Cirila in Metoda. — G. Ivan Lovšin v Dolenji vasi pri Ribnici 2 kroni, namestu brzojavne čestitke v Trst. Skupaj 18 kron 2 vin. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Urejuje Anton Koblar. Sešitek 5. prinaša na prvem mestu temeljito razpravo dr. Fr. Kosa „Oglejski in gradeški škofje v začetku srednjega veka“, kateri sledita konec jako skrbno sestavljene študije I. Vrhovnika „Carinska in poštna postaja Podpečje pri Brdu“ in konec vestno izbranih in prirejenih „Regest listin farneza arhiva v Kamniku“, spisal A. Koblar. V „Malh zapiskih“ čitamo dve zanimljivi beležki I. Vrhovnika: „Kako so popravljali gotске cerkve v 18. stol. in Plače poslov l. 1758“.

— „Učiteljski Tovariš“ ima v št. 22. naslednjo vsebino: Izjava; E. Gangl: Ob Praprotnikovem grobu; Fr. Orožen: Ustavoznanstvo; J. Ravnikar: Martin in Jera; Dr. Ivan Borštnik: K šolski higijeni; Naši dopisi; Vestnik; Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Brzojavke.

Dunaj 18. novembra. Proračunski odsek nadaljuje v današnji svoji seji razpravo o proračunu trgovinskega ministerstva.

Dunaj 18. novembra. V soboto pride veliki knez Mihael sem in ostane tu več dni. Cesar ga vzprejme v posebni avdienci. V soboto zvečer bo na čast odličnemu gostu, čigar prihodu se pripisuje posebna važnost, velik dvorni diné.

Dunaj 18. novembra. Poljski klub je na predlog svojega načelnika Jaworskega izrekel železniškemu ministru Guttenbergu nezaupnico.

Budimpešta 18. novembra. Vsi tukajšnji listi nadaljujejo boj zoper Badenija, katerega dolže, da si je naročil debato v zadnji seji poslanske zbornice, in zoper avstrijski parlament, poudarjaje, da mora biti geslo vseh madjarskih strank: Kvota se ne sme niti za krajcar zvišati.

Rim 18. novembra. Čim potrdi zbornica mirovno pogodbo z Menelikom, jo vlada razpusti.

Berolin 18. novembra. O veliki debati v drž. zboru radi tajne pogodbe z Rusijo so vsi listi mnenja, da se vlada ni upala obsojati Bismarcka, ker se boji, da bi odgovoril z novimi razkritji. Splošno se priznava, da vlade pojasnila Avstrije ne morejo pomiriti.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) p) Uležežena ministerstva so od parlamentarne strani opozorjena vzela v pretres vprašanje, če bi v namen odvrnitve prevar pri nakupovanju drožij ne kazalo odrediti, da se mora pri oseh drožij, ki pridejo v prodajo, na ovitkih navesti, kake vrste so dotična drožja, če so iz spirita, piva ali če so mešane. Kakor je najvišji zdravstveni svet izjavil ministerstvu, ni sicer prodaja drožij iz piva ali mešanih drožij iz spirita z zdravju škodljivimi posledicami spojena, pač pa jo je zmatrati za ponarejanje živil in se torej nudi prilika, da se s posebno odredbo določi, da se mora kakovost drožij oznamovati in bi se tako ognio raznim pritožbam v tem oziru. Ker je pa vedeti, da na rešitev tega vprašanja zelo uplivajo kupčijski oziri, posebno tudi konkurenčne razmere mej pridelovalci raznih vrst drožij, kakor tudi razmere, ki nastajo vsled uvoza drožij iz inozemstva, je visoko c. kr. trgovsko ministerstvo zbornico povabilo, da izreče svoje mnenje. Zbornica se je na podlagi došlih ji izjav in poizvedeb izrekla proti temu, da bi se morala oznamovati kakovost. Či bi se drožji na ovitkih zaznamenovale kot drožji iz spirita, piva ali kot mešane drožji, bilo bi to škodljivo za izdelovanje tuzemskih drožij. Drožji iz piva pri vrhu zvretega je staviti v jedno vrsto z drožji iz spirita. Drožji od piva pri vrhu zvretega se na Nemškem, Francoskem in v Belgiji, kjer se varijo pri vrhu zvreta piva, rabijo že od nekdaj, ne da bi bila posredno ali neposredno zdravju škodljiva. Te drožji so iste, le sredstvo, s katerim se pripravljajo, je različno; zmes drožij iz spirita in drožij iz piva pri vrhu zvretega se torej ne more smatrati za ponarejanje in take zmesi bi tudi ne bilo moč spoznati. Iz tega razloga ima nemško pridelovanje drožij lažje stališče nego avstrijsko, ki je obvezano navesti zmes in je tako izpostavljeno predsojkom občinstva. Na Saksonskem in v Ruski Šleziji je več pivovar, ki varijo pri vrhu zvrete pivo, ki bi svoje drožji pod oznamenilom „drožji iz spirita“ lahko uvažale v Avstrijo, ker se jih ne more nadzorovati in bi tako domačemu pridelovanju drožij mnogo škodili. Pri dnu zvrete drože iz piva dajo kruhu grenek okus in jih le ljudstvo na deželi rabi pri kruhopekarstvu. Tudi je zbornica mnenja, da naj bi se prišlo oznamovanje za drožji tudi zaradi tega opustilo, ker bo zakon o živilih varoval stranke oškodovanja. (Dalje prih.)

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-16)

Precizkusili in priporočili
so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki
tinkture za želodec lekarja Piccoli-ja v Ljubljani
(Dunajska cesta),
katera je ugodno učinkujoče, želodec krepčujoče, slast in prebavljenje pospešujoče in telo odpirajoče sredstvo.
Stekleničica velja 10 kr. 1 (3202-3)

Stev. 19. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 743.

Nova opera.
V proslavo godu Nje Velikanstva cesarice Elizabete ob svečani razsvetljavi gledališča.

V četrtek, dne 19. novembra 1896.
Prvi nastop tenorja gosp. **Ivana Raškovića** iz Zagreba.
Privrkat:

RIGOLETTO.

Opera v treh dejanjih s predigro. Po V. Hugovi drami „Le roi s'amuse“ spisal F. M. Piave. Poslovenil A. Funke. Uglasbil G. Verdi. Kapelnik g. H. Benšek. Režiser g. Jos. Noll. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7/8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov. Prihodnja predstava bo v soboto, dne 21. novembra 1896.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Majdiča posestvo v Zaborštu, cenjeno 7320 gld.; Janeza Vodnika posestvo v Ihanu, cenjeno 2555 gld. in Antona Korinška posestvo v Selcah, cenjeno 1440 gld.; vsa tri dne 21. novembra 1896 in 16. januarja 1897 na Brdu.
Martina Černugelja posestvo v Gabrovu, cenjeno 1000 gld., dne 21. novembra in 19. decembra v Metliki.
Janeza Cervena (v Ameriki bivajočega) posestvo v Orehovu, cenjeno 540 gld., dne 21. novembra in 22. decembra v Kostanjevici.
Frana Eržena posestvo v Dobračovi, cenjeno 520 gld., dne 21. novembra in 23. decembra v Idriji.

Umrlj so v Ljubljani:

Dne 16. novembra: Josip Kramaršič, črevljarski mojster, 77 let, Mestni trg št. 12, ostarelost. — Uršula Pakj, delavka, 71 let, Poljanska cesta št. 51, mrtvud. — Uršula Vrhovnik, delavka, 28 let, Sv. Petra cesta št. 25, jetika. — Ivan Berčič, delavčev sin, 6 let, Karolinska zemlja št. 21, Brightova bolezen

Meteorologično poročilo.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	730.3	2.8	sl. jvzh.	oblačno	
18.	7. zjutraj	731.5	1.8	sl. jug	oblačno	2.0
	2. popol.	731.3	4.7	sl. jug	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 2.7°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 18. novembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 25 "
Avstrijska zlata renta	122 " 70 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 05 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 15 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 10 "
Avstro-ogerske bančne delnice	935 " — "
Kreditne delnice	264 " 10 "
London vista	119 " 95 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 80 "
20 mark	11 " 76 "
20 frankov	9 " 54 "
Italijanski bankovci	44 " 80 "
C. kr. cekini	5 " 70 "

Dne 17. novembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	199 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	22 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153 " 25 "
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	458 " — "
Papirnati rubelj	1 " 27 1/4 "

V Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8
pri Ign. Žargi-ju (3249-2)
reelna razprodaja.

Prav ugodna prilika za nakupovanje raznega blaga:
klobukov, modercev, srajc, kravat, ovratnikov itd.
in blaga za krojače in šivilje.

Naj nikdo ne zamudi te ugodne prilike za nakupovanje dobrega, trpežnega blaga.

Pri Ign. Žargi-ju
v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša predraga, iskreno ljubljena mati, stara mati, tašča, sestra in teta, gospa

Katarina Kurent

danes ob 3 1/2. uri v jutro, po dolgi, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, 66 let stara, izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb predrage rajnice bude v četrtek, dne 19. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Prečne ulice št. 4, na pokopališče pri sv. Krištofu. Maše zadušnice služile se bodo v raznih cerkvah. Nenadomestljiva draga priporočila se v pobožno molitev.

V Ljubljani, dne 18. novembra 1896.

(3265)

Žalujejo ostali.

Na prodaj

Je v nekem večjem mestu na Kranjskem
velika hiša z gostilno

s prenočiščem, velikim gostilniškim vrtom, potem vrtom za zelenjavo in sadje, kegljiščem, ledenico, hlevi in hrami. Zaradi preselitve se prodaja vse to po zelo ugodni ceni. — Več se poizve v zavodu za posredovanje pri prodajah zemljišč A. Kalša a v Ljubljani, Prešernov trg. (3241-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-266)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga do Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. jutraj osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curich, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijino vare, Heb, Francove vaze, Karlove vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. jutraj osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 35 min. dopoludne osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curicha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osončni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osončni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Gotov uspeh

imajo skušene in visoko čislane

Kaiserjeve karamele iz poprove mete

najboljši pripomoček proti pomankanju slasti, bolenju želodca in slabemu pokvarjenemu želodcu. pristne v zavojčkih po 20 kr. (3147-3)

Zaloga v Ljubljani: Viljema Mayer-ja lekarna, Marjini trg in Mr. Ph. M. Mardet-schlaeger-ja lekarna, Prešernov trg.

V salonu hotela „pri Maliču“ („Stadt Wien“)

od srede 18. do nedelje 22. novembra (vključno)
razkazavanje

živečih fotografij

v življenjski velikosti. (3246-4)

Edisonov idejal

predstavljan po Kinetografu.

Predstave: ob delavnikih ob 5., 6., 7. in 8. uri; ob nedeljah ob 3., 4., 5., 6., 7. in 8. uri zvečer.

I. prostor 50 kr., II. prostor 30 kr.

Na Martinovi cesti

se prodá iz proste roke (3228-2)

hiša s prodajalnico

Več se izve pri lastniku istotam št. 11.

Službo hišnika

išče (3254-2)

zakonska dvojica brez otrok.

Več se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Takoj zamenjam za dva in pol meseca

stanovanje

z dvema lepima sobama in kuhinjo v bližini železnega mostu tudi proti manjšemu stanovanju z jedno veliko sobo in kuhinjo. Več se poizve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Iščem popolnoma izurjenega

trgovskega pomočnika

za prodajalnico z mešanim blagom brez manufakture.

(3253-2) A. Casagrande v Ajdovščini.

Naznanilo.

Usojam si naznanjati slavnemu občinstvu, da sem svojo prodajalnico premestil nasproti sedajni v

Zupančičovo hišo Šelenburgove ulice 6
poleg nove pošte.

Zahvaljujem se za sedanje zaupanje in priporočam tudi zanaprej za mnogobrojna naročila.

Spoštovanjem

Josip Petauer, krojač

(3243-2) Šelenburgove ulice št. 6.

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo sodr-žujoča mineralna voda (2717-12)

priporočena od prvih medicinskih avtoritet pri: anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji i. t. d.

Pitno zdravljenje uporablja se celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in v lekarnah.

Najtopleje priporočam svojo bogato zalogo družbinskih iger, igrač, galanterijskega in nagizdnega blaga po najnižjih cenah kot najpripravnejša darila za Miklavža.
Fr. Stampfel (3264-1)
v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Lekarna M. Leustek

Ljubljana, Reseljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

priporoča svojo izbornu delujočo

tanno-chinin tinkturo za lase

katera okrepuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Velika zaloga preskušanih domačih zdravil

katera se priporočajo po raznih časopisih in cenikih. (3173-9)

Razpošilja se vsak dan dvakrat po pošti.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.